

Tidsskrift for Sygepleje nr. 11 1942

Eksamenstiden nærmer sig.

Det er rart for en ældre, veltjent Assistent at have en dygtig og vaagen Elev paa sine Stuer.

Min Elev hører til Eksamensholdet, hun er kvik i Arbejdet og stopfodret med Teori.

Da jeg efter to Timers vederkvægende Søvn i Dag stillede paa Afdelingen, tog Eleven Ordet og udtalte:

Vi har faaet en Patient med abasi, Sygdommen faar sikkert et abrupt Forløb, accidentel viser det sig, at Aarsagen er abus. Saalænge Patienten ligger hos os, behøver vi altsaa næppe at frygte Aggravation.

Man skal ikke lade sig imponere af Ungdommen, saa jeg indskrænkede mig til at slaa Eleven paa Skulderen og sige: Ja, det er godt, min Pige!

Saa gik jeg ud i Badeværelset, fik Dansk Sygeplejersaads medicinske Fagudtryk halet op af Lommen, og Bogen fortalte mig snart, at jeg havde faaet en Patient med manglende Evne til at gaa, at Sygdommen sikkert vilde faa et brat Forløb, da det tilfældigvis viste sig, at Sygdommens Aarsag er Misbrug af Spiritus. Saalænge Patienten var i vore Hænder, mente min opvakte Elev ikke, der var Udsigt til Forværring.

Da jeg var Situationens Herre, henvendte jeg til min Elev og bad hende gaa ind og ordne Patientens Alopecia.

Jeg saa Eleven liste ud i Badeværelset. Ogsaa hun har Medicinske Fagudtryk i Lommen — *Bogen, der for hver en Sygeplejerske er den frelsende Tolk, naar hun gynger paa Latinen.*

Assistenten.